

Arrest

**nr. 68 144 van 7 oktober 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid van 16 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. KHAVARAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X

Op 21 februari 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 16 mei 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel Ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter- § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medische getuigschriften over gedateerd op 18.11.2011 (2) en 04.02.2011. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift De aanvraag werd ingediend op 21.02.2011, dus na de invoetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In de uiteenzetting van het middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar eerste middel als volgt:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering.

Op 2 1.02.2011 diende verzoeker een regularisatieaanvraag in om medische redenen met als bijlagen aan zijn verzoekschrift (bijlage 3):

- 1. kopie van de Kosovaarse nationaliteit*
- 2. medisch vragenlijst dd 18.11.2010 + voorschrift van de medicijnen*
- 3. brief psychiater dd 04.02.2011*

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken verwijst naar stuk 3 met name de brief van de psychiater, kunnen we effectief bewijzen dat ze de stukken die toegevoegd waren aan het verzoekschrift, hebben ontvangen, gezien ze ook niks vermelden dat verzoeker geen identiteitskaart / paspoort heeft toegevoegd aan zijn regularisatieaanvraag, kunnen we hierbij ook besluiten dat de Dienst Vreemdelingenzaken ook stuk 1 en 2 van het verzoekschrift heeft ontvangen.

Stuk 2 die aan de regularisatieaanvraag was toegevoegd, hebben ze ook degelijk wel ontvangen, gezien het in dezelfde bundel bevond als de andere stukken van het verzoekschrift.

Verzoeker voegt aan deze verzoekschrift dan ook een kopie van de regularisatieaanvraag met de nodige bijlagen die waren opgestuurd aan de Dienst Vreemdelingenzaken. (bijlage 3)

Verzoeker voegt ook een blanco medisch vragenlijst bij die door de geneesheer moet ingevuld worden zodat de regularisatieaanvraag ontvankelijk zou zijn. Zoals we kunnen merken gebruikt verzoeker degelijk de standaardmodel medisch getuigschrift bij zijn regularisatieaanvraag. (bijlage 4).

‘De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen’ (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

*Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.
Dat het middel bijgevolg ernstig is."*

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"De verwerende partij benadrukt dat de medische getuigschriften die verzoeker bij haar aanvraag heeft gevoegd inderdaad niet het medisch getuigschrift betreffen dat zij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het KB van 24 januari 2011.

Een vergelijking met het standaard medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het KB dd 17.05.2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij KB van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift.

Deze vaststelling volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De door verzoeker voorgelegde medische getuigschriften zijn immers gericht aan de raadgevend geneesheer en niet aan de 'Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken'.

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden. De hoofding van dit getuigschrift luidt als volgt: (...)

Uit het administratieve dossier blijkt dat de 2 medische getuigschriften bijgevoegd door verzoeker, niet voldoen aan het model zoals voorgeschreven door het voormelde KB. De bijgevoegde getuigschriften waren bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De bestreden beslissing werd bij toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 onontvankelijk bevonden aangezien verzoeker niet voldoet aan de gestelde voorwaarden zoals reeds supra uiteengezet.

Artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

(...)

Conform het gewijzigde art. 9ter van de Vreemdelingenwet dient verzoeker een standaard medisch getuigschrift over te maken zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart de aanvraag onontvankelijk indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voormelde voorwaarden van ziekte, graad van ernst en noodzakelijke behandeling.

De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijk vermeldingen is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste die door de gemachtigde (en niet door een geneesheer) moet worden gecheckt. Hierin ligt een der hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts.

Door de gemachtigde werd dan ook terecht geoordeeld dat het standaard medische getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Het attest is immers niet gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals voorgeschreven in het standaard model, doch enkel aan de geneesheer.

De vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011 niet wordt toegevoegd aan de aanvraag, volstaan om de bestreden beslissing te ondersteunen.

De verwerende partij betwist geenszins dat de beoordeling en de appreciatie van de inhoud van het medische getuigschrift aan de ambtenaar-geneesheer toekomt. De verwerende partij merkt evenwel op dat de gemachtigde op geen enkel ogenblik een inhoudelijke beoordeling van het medisch getuigschrift heeft gemaakt.

In tegenstelling tot het oude artikel 9ter eist het nieuwe artikel het aanvoeren van een medisch getuigschrift waarvan niet enkel de medische inhoud (vermelding van ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling) maar ook de vorm voorgeschreven wordt. (Art 9ter §1).

Gezien de concrete inhoud van het nieuw art. 9ter § 1, noopt de gezamenlijke lezing van art. 9ter § 1 van de Wet voormeld en nieuw art. 7 § 1 van het K.B. voormeld, tot de vaststelling dat de aanvraag 9 ter dient vergezeld te zijn van:

een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Indien deze stukken niet of slechts gedeeltelijk voorliggen, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Art 9ter §3, 3° voorziet niet enkel in de onontvankelijkheid van de aanvraag indien het aangevoerde medisch getuigschrift een medisch inhoudelijk gebrek toont, maar evenzo indien "het standaard medisch getuigschrift" jijt wordt voorgelegd. Het is overigens dit getuigschrift dat de voorgeschreven medische informatie moet bieden (Art 9ter § 1 vierde lid:

"Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte... etc)

De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie. Hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk gezien het gebrek aan conformiteit, net zoals een medisch-informatief gebrek, evenzeer de onontvankelijkheid van de aanvraag tot gevolg heeft.

De wetgever heeft tevens geen gradatie ingevoerd m.b.t. de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat hoewel de gemachtigde voortaan de exclusieve bevoegdheid heeft omtrent de ontvankelijkheid (aanhef art 9ter §3) van de aanvraag, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Hij dient zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van een correcte voorstelling van de feiten waardoor verwerende partij geen onzorgvuldig gedrag verweten kan worden en evenmin een schending van de motiveringsplicht.

Verzoekers eerste middel kan niet worden aangenomen."

2.1.3. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, nu zij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij heeft op 21 februari 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfsplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag onontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij aan de aanvraag onder meer een medisch getuigschrift voegde. Dit getuigschrift heeft de volgende titel: *“MEDISCH ATTEST bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (FOD Binnenlandse Zaken).”* en bevat volgende onderdelen:

“NAAM EN VOORNAAM van de patiënt :

GEBOORTEDATUM :

NATIONALITEIT :

GESLACHT :

A/ Medische voorgeschiedenis :

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B :

Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

Interventie/Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)

Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B:

F/Indien van toepassing: zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging? Is mantelzorg medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest:”

Deze onderdelen werden door de arts van de verzoekende partij beantwoord.

De bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 geeft het standaard medisch formulier weer dat volgens artikel 9ter, §3 van de vreemdelingenwet dient gebruikt te worden. Dit formulier draagt de titel: *“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken - MEDISCH GETUIGSCHRIFT bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.”*

Dit formulier bevat volgende onderdelen:

“NAAM EN VOORNAAM van de patiënt :

GEBOORTEDATUM :

NATIONALITEIT :

GESLACHT :

A/ Medische voorgeschiedenis :

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B :

Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

Interventie/Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)

Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B :

F/Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest :"

Hieruit blijkt dat het medisch attest dat door de verzoekende partij gebruikt werd inhoudelijk gelijkaardig is aan het standaard medisch formulier dat door de wetgever opgelegd werd. Enkel de hoofdtitel van het document dat door de verzoekende partij gebruikt werd, verschilt van het standaarddocument dat door artikel 9ter van de vreemdelingenwet opgelegd wordt. De Raad wijst erop dat het standaard medisch getuigschrift ingevoerd werd om meer precieze eisen te stellen aan de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat voorgelegd moet worden (*Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147*). Doordat het medisch getuigschrift dat verzoeker gebruikte inhoudelijk volledig overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift werd het doel van de nieuwe regelgeving, zoals door de wetgever in de voorbereidende werken aangegeven, bereikt. De stelling van de verwerende partij dat het medisch attest niet kan aanvaard worden omdat het in de hoofding gericht is aan de raadgevende arts van de verwerende partij en niet aan de Dienst Humanitaire Regularisaties is kennelijk onredelijk nu in de hoofding van het door verzoekers neergelegde attest ook de Dienst Humanitaire Regularisaties is vermeld en deze hoofding laat uitschijnen dat de raadgevend arts deel uitmaakt van deze dienst. Door een medisch getuigschrift te gebruiken waarvan enkel de hoofdtitel met drie woorden verschilt van de hoofdtitel van het standaard medisch getuigschrift verhindert de verzoekende partij de verwerende partij niet om haar bevoegdheid uit te oefenen, met name de ontvankelijkheid van de aanvraag te onderzoeken. In het attest gebruikt door de verzoekende partij stemmen de overige elementen woordelijk overeen met de elementen uit het wettelijk opgelegd standaard medisch getuigschrift. Het is op grond van deze elementen dat de verwerende partij kan vaststellen of het medisch getuigschrift al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9 §1, vierde lid van de vreemdelingenwet en de aanvraag op grond van artikel 9ter, §3, 3° lid al dan niet ontvankelijk kan verklaren. Bijgevolg kan de verwerende partij de aanvraag van de verzoekende partij niet zonder meer onontvankelijk verklaren op basis van het gegeven dat het standaard medisch getuigschrift niet gebruikt werd, nu enkel de hoofdtitel van het document met drie woorden verschilt van deze van het standaard medisch getuigschrift. De verzoekende partij voert terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid van 16 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN